

Sygn. akt: III U 312/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 lipca 2015 r. w O.

sprawy z odwołania M. P.

przy udziale zainteresowanej I. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31.03.2015r. znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.03.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. P. przyznania prawa do renty rodzinnej po jej zmarłym ojcu E. P..

M. P. złożyła odwołanie od powyższej decyzji. Stwierdziła, że przez ostatnie lata ojciec pracował jedynie dorywczo, ale ogólnie ma staż ubezpieczeniowy wynoszący ponad 30 lat. Wobec powyższego powinna jej być przyznana renta rodzinna.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy podniósł, że zmarły E. P. miał okres składkowy wynoszący 27 lat, 6 miesięcy i 24 dni zamiast 30 lat składkowych. Natomiast w ostatnim 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy ustalonej przez komisję lekarską ZUS na dzień 19.01.2010r. udowodnił jedynie 9 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych zamiast 5 lat.

Skoro zatem E. P. nie spełniał wymogów do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, to jego córka nie ma prawa do renty rodzinnej.

W trybie art.477¹¹§2 kpc w brzmieniu obowiązującym od dnia 20.03.2015r. - do przedmiotowej sprawy przystąpiła w charakterze zainteresowanej I. P. – żona E. P., która przyłączyła się do odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje :

E. P. zmarł dnia 03.01.2015r. Dnia 20.01.2015r. jego córka M. P. (ur. (...)) złożyła wniosek o przyznanie renty rodzinnej.

Powodem odmowy przyznania prawa do renty rodzinnej M. P. były okoliczności leżące po stronie E. P., gdyż w chwili śmierci nie był uprawniony do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy, nie pobierał zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego ani nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

Wobec powyższego skuteczność odwołania zależała od wykazania, że E. P. spełniał warunki wymagane do uzyskania prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy.

Warunki konieczne do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymienia **art.57 ust.1** ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz.748). Zgodnie z tym przepisem renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje osobie, która:

- 1) jest niezdolna do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w enumeratywnie wymienionych okresach albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Ponieważ E. P. miał staż ubezpieczeniowy przekraczający 25 lat, zatem w myśl ustępu 2 w/w przepisu nie musiał spełniać warunku, o którym mowa w art.57 ust.1 pkt 3 w/w ustawy. Bezsporne także było, że należy go uznać za osobę niezdolną do pracy. Zatem spór sprowadzał się jedynie do wykazania, że spełniał warunek z art.57 ust.1 pkt 2 w/w ustawy.

W myśl **art.58 ust.1 pkt 5** i **ust. 2** w/w ustawy - warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art.57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, a okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed śmiercią lub przed datą niezdolności do pracy.

Ostatni okres ubezpieczenia E. P. skończył się dnia 01.11.2000r. Zatem w ostatnim 10-leciu liczonym od dnia jego śmierci (03.01.2015r.) E. P. nie zgromadził żadnego okresu składkowego i nieskładkowego.

Odwołująca stała na stanowisku, że niezdolność do pracy jej ojca powstała przed jego śmiercią. Wobec powyższego w tej kwestii wypowiedział się lekarz orzecznik ZUS, a następnie komisja lekarska ZUS. Komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 20.03.2015r. orzekła, że E. P. był częściowo niezdolny do pracy od dnia 19.01.2010r. do dnia 02.02.2011r., a potem był osobą całkowicie niezdolną do pracy. Z tych względów należało także obliczyć staż pracy w 10-leciu liczonym od dnia powstania niezdolności, czyli od dnia 19.01.2010r. W tym okresie E. P. zgromadził jedynie 9 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych zamiast 5 lat.

Wobec powyższego E. P. nie spełnił warunku, o którym mowa w art.57 ust.1 pkt 2 w/w ustawy. Od tego przepisu jest wyjątek opisany w art.58 ust.4 w/w ustawy, z którego wynika, że wymóg zgromadzenia 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu nie dotyczy mężczyzny, który udowodnił 30 lat okresów składkowych i został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy. E. P. od dnia 02.02.2011r. był osobą całkowicie niezdolną do pracy. Jednakże nie zgromadził on 30 lat okresów

składkowych. Na łączny staż pracy wskazywany w odwołaniu przez M. P. wynoszący 30 lat, 6 miesięcy i 8 dni składa się bowiem okres składkowy w rozmiarze 27 lat, 6 miesięcy i 24 dni oraz okres nieskładkowy w rozmiarze 2 lata, 11 miesięcy i 14 dni. Zatem wbrew przekonaniu odwołującej - jej ojciec nie zgromadził ponad 30 lat okresów składkowych i dlatego wyjątek z w/w przepisu nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania.

Zarówno z zeznań odwołującej M. P. jak i zainteresowanej I. P. wynikało, że nie ma możliwości wykazania, że E. P. zgromadził przynajmniej 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed śmiercią lub przed datą niezdolności do pracy.

W toku postępowania M. P. prezentowała także stanowisko, że E. P. spełniał warunki do uzyskania emerytury.

Przekonanie odwołującej nie znajduje uzasadnienia w przepisach prawa. W dacie śmierci E. P. miał skończone 63 lata. Tymczasem w myśl art.24 ust.1b pkt 9 w/w ustawy – wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych od dnia 1 stycznia 1951r. do dnia 31 marca 1951r. wynosi 66 lat i 1 miesiąc. E. P. nie spełniał także przesłanek do uzyskania emerytury przy obniżonym wieku. W myśl bowiem art.29 ust.1 pkt 2 w/w ustawy w zw. z art.46 ust.1 w/w ustawy – E. P. musiałby spełnić warunki do uzyskania emerytury do dnia 31.12.2008r. E. P. na tę datę nie skończył 60 lat, nie spełniał też na tę datę warunków stażowych wymaganych przez te przepisy.

Ponieważ E. P. nie spełnił warunków, aby osoby uprawnione mogły uzyskać po nim prawo do renty rodzinnej, zatem konieczne było oddalenie odwołania od zaskarżonej decyzji. Podkreślić bowiem należy, że przyznanie renty rodzinnej nie jest uznaniowe, lecz ściśle uzależnione jest od spełnienia warunków zarówno przez zmarłego jak i osobę ubiegającą się o prawo do renty. Natomiast w oparciu o uznanie istnieje możliwość uzyskania prawa do renty rodzinnej jedynie od Prezesa ZUS w trybie art.82 w/w ustawy.

Z tych względów Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na mocy **art.477¹⁴§1 kpc.**